

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 6C/104/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5315205879
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Anna Holeščáková
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2016:5315205879.5

Medzitýmny rozsudok

Okresný súd Čadca sudkyňou Mgr. Annou Holeščákovou v právnej veci navrhovateľa: Allianz - Slovenská poisťovňa a. s., so sídlom Dostojevského rad 4, Bratislava, IČO: 00 151 700, adresa na doručovanie Regionálne riaditeľstvo Zvolen, právne odd. Námestie SNP 98/2, 960 47 Zvolen, proti odporkyni: D. N. Y., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom H. Y. XXX, XXX XX H. Y., právne zast. Stehura & partners, v.o.s., Advokátska kancelária so sídlom Fraňa Kráľa 2080, 022 01 Čadca, IČO: 47 246 863, o zaplatenie 1.709,78 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Základ nároku navrhovateľa je daný.

odôvodnenie:

Návrhom doručeným súdu dňa 11.6.2015 si navrhovateľ voči označenej odporkyni uplatnil nárok na zaplatenie sumy 1.709,78 € a trov konania v sume 102,50 € z titulu zaplateného súdneho poplatku. Podanie návrhu navrhovateľ odôvodnil tým, že 1.1.2014 asi okolo 16:00 hod. počas jazdy cez obec H. Y., pri dome č. XXX vbehol do jazdnej dráhy motorového vozidla KIA Cee'd, ev. č. V. XXX B., ktoré v tom čase viedol Z. C., nar. XX.X.XXXX, bytom D. Y. XX, Ž., voľne sa pohybujúci pes. Nárazom motorového vozidla do psa došlo k poškodeniu motorového vozidla v rozsahu ľavého predného svetlometu, nárazníka a s tým súvisiacich dielov podľa predloženého zápisu o obhliadke. Psa, ktorý škodovú udalosť spôsobil, mala podľa policajnej správy v čase škodovej udalosti v držbe odporkyňa, pričom táto nad ním vykonávala dohľad a to tak neopatrne, že v dôsledku jeho nepripútania na vôdzku vbehol pes do jazdnej dráhy poškodeného vozidla. Poškodený mal v čase škodovej udalosti uzatvorenú poisťovňu zmluvu č. 7710008090/00674 na základe ktorej mu vzniklo právo na poistné plnenie titulom poistnej udalosti. Na základe hlásenia, vykonanej obhliadky, doložených dokladov a výpočtu poistného plnenia navrhovateľ plnil poškodenému titulom poistnej udalosti č. 1441000675 zo dňa 17.1.2014 spolu 1.709,78 Eur za opravu poškodeného motorového vozidla. Z tohto dôvodu žiadal, aby súd zaviazal odporcu uhradiť v prospech navrhovateľa sumu 1709,87 € a trovy konania z titulu zaplateného súdneho poplatku v sume 102,50 €.

Na podklade podaného návrhu súd vo veci vydal platobný rozkaz č. 6C/104/2015 zo dňa 1.7.2015, ktorým uložil odporkyni, aby do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu uhradila navrhovateľovi sumu 1 709,78 € a trovy konania vo výške 102,50 €, alebo aby v tej iste lehote podala odpor na tomto súde. Platobný rozkaz prevzala odporkyňa 27.7.2015 a dňa 10.8.2015 bol súdu prostredníctvom jej právneho zástupcu doručený odpor v ktorom uviedla, že nárok považuje za nedôvodný v celom rozsahu ho neuznáva a namieta pasívnu legitimáciu. Navrhovateľ sa svojím nárokom domáha práva na náhradu škody, ktorá mu vznikla z poistnej udalosti plnením dňa 17.1.2014 vo výške 1709,78 €. Poistnou udalosťou mala byť dopravná nehoda zo dňa 1.1.2014 o 16.00 hod. mal počas jazdy vbehnúť pod motorové vozidlo KIA Cee'd ev. č. V. voľne pohybujúci sa pes.

Súd vo veci vydal dňa 1.7.2015 platobný rozkaz sp. zn. 6C/104/2015 ktorým odporkyni uložil povinnosť uhradiť v prospech navrhovateľa 1709,78 € a nahradiť trovy konania 102,50 € (súdny poplatok za

návrh), alebo aby v lehote 15 dní podala odpor. Odporkyňa prevzala platobný rozkaz 27.7.2015 a prostredníctvom právneho zástupcu doručila súdu dňa 10.8.2015 odpor proti platobnému rozkazu v ktorom uviedla, že ona nie je vlastníčkou psa, ktorý mal spôsobiť dopravnú nehodu, nie je si vedomá, že by bola inou osobou poverená písomne alebo ústne dozorom nad týmto psom. Základným predpokladom vzniku zodpovednosti za škodu súd porušenie povinnosti, existencia škody, príčinná súvislosť medzi porušením povinností a škodou, zavinenie. Nie je vlastníčkou psa, na mieste nehody bola prítomná iba ako náhodná okoloidúca - svedkyňa stretu, neexistuje súvislosť medzi jej konaním (nekonaním) a ako odporkyňa žiadnym spôsobom nezavinila dopravnú nehodu a teda nie je naplnená podmienka zodpovednosti za škodu.

Na základe riadne a včas podaného odporu došlo zo zákona k zrušeniu cit. platobného rozkazu - za splnenia podmienok ust. § 174 ods.2 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov („OSP“).

Na základe vykonaného dokazovania vo veci samej súd, hodnotiac postupom podľa ust. §§ 120 ods. 1 a nasl., § 132 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“) vykonané dôkazy jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti, právne posudzujúc predmet sporu a výsledky vykonaného dokazovania na pojednávaniach vo veci samej dňa 1.10.2015, 14.4.2016 a dňa 31.5.2016 - podporené vyjadreniami zástupcov účastníkov, výsluchom odporkyne a svedkov Z. C., U. C., G. D. a A. E., oboznámením účastníkmi predložených, resp. na základe ich návrhov a tvrdení súdom zabezpečených listinných dôkazov, vychádzajúc pritom zo skutkových vyjadrení oboch strán (§ 120 ods.3 OSP) - a dokazovaním zistený skutkový stav veci (§ 153 ods.1 OSP), súd na posúdenie návrhu navrhovateľky vo veci náhrady škody aplikoval ustanovenia §§ 415, § 420 ods. 1, ods. 3, § 813 ods. 1 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len „Obč. zák.“) v spojení s ust. § 4 zákona č. 282/2002 Z. z., podľa rozhodného stavu jestvujúceho v čase vyhlásenia rozsudku súdu v tejto veci (§ 154 ods.1 OSP) mal preukázaný nasledovný skutkový stav z ktorého prijal nasledujúce právne závery:

Sporným tak a to od začiatku konania v prejednávanej veci medzi účastníkmi bol základ uplatneného nároku.

Odporkyňa vo výpovedi uviedla, že dňa 1.1.2014 bola v tom čase trénovať so svojim manželom, ona bežala, manžel bol na bicykli, nešli súčasne a v čase keď sa vracali domov, bolo potrebné z miesta kde behala, aby prešla priečne cez cestu. Keď sa obzrela videla, že išlo motorové vozidlo, a videla psa letiaceho vo vzduchu niekoľko metrov, ktorého odhodilo do priekopy. Nezostala ľahostajná a vrátila sa naspäť a kontrolovala, čo je so psom, motorové vozidlo zastavilo ďalej. S vodičom riešili, či sa tomu psovi niečo nestalo, bola rozhodnutá, že so psom pôjde na ošetrovanie, ak napriek tomu, že to nebol jej pes. Potrebovala sa prezliecť a v čase keď sa prezliekla doma, tak už vodič tohto vozidla zavolať políciu. Policajtovi, ktorý spisoval nehodu povedala, že to nie je jej pes, po celej udalosti mala prísť na políciu podpísať zápisnicu, tak podpísala zadnú stranu, pretože zápisnica o jej výpovedi sa nachádzala na prednej strane tak videla, že je tam napísané, že je majiteľkou psa. Na toto upozornila príslušníka polície, ktorý jej povedal, že je to iba 300,- €. Na prednej strane je napísané, že je majiteľkou ona podpísala druhú stranu pričom nevidela, že aj tam je uvedené že je majiteľkou psa. O tom, že ju považovali za vlastníčku psa sa dozvedela až keď jej prišiel list z Allianz poisťovne, kde takto hodnotili celú situáciu a to aj napriek tomu, že nie je a ani nikdy nebola vlastníčkou žiadneho psa. Čo sa týka psa v čase pojednávania (1.10.2015) a ani predtým nemala psa. V tomto čase mala malého psíka, nie je to však jej pes, ale pes jej dcéry. Taktiež aj susedia jej môžu potvrdiť, že nemala žiadneho psa. Pokiaľ išlo o zrazeného psa, celú udalosť jej môže potvrdiť A. E., ktorý sa rozprával s p. C. a ktorý tvrdil, že celú udalosť videl. Koho to bol pes odporkyňa uviesť nevedela. Čo sa týkalo poškodenia toto si v podstate aj odfotila, bol poškodený ľavý blatník, odfotila si to preto, lebo dostala fotoaparát. Opakovane uviedla že k 1.1.2014 psa nevlastnila. Žiaden pes jej ani nebol zverený do opatery.

Vo výpovedi na pojednávaní 31.5.2016 uviedla, že už pri nehode tam pes pobehoval, nevedela si vysvetliť, prečo odmietol svedok E. vypovedať. Uviedla, že dcéru nikde nespomínala, čo sa týka podrobenia dychovej skúšky, toto sa jej zdalo čudné, avšak bolo 1. januára tak sa tomuto podrobila. Uviedla, že s manželom bývajú v rodinnom dome, jej manžel má psa, ide o psa ktorého majú viac ako trinásť rokov, tohto psa nekúpili, ale dostali ho do daru od jej brata. Mali psa a aj teraz psa majú.

Svedok Z. C. vo výpovedi opísal priebeh dopravnej nehody, videl ako cez cestu prešla odporkyňa a následne za ňou vybehol pes, ktorého zrazil motorovým vozidlom v ľavom prednom rohu. Po strete zobrala pani Y. psíka k sebe domov, pričom on išiel za ňou. Do zápisnice p. Y. uviedla, že psík bol jej a taktiež uviedol, že ho oslovovala aj menom, išlo o psa strednej veľkosti. Svedok uviedol, že samotná odporkyňa mu na mieste povedala, že tomuto psíkovi sa malo stať už niečo predtým, lebo je taký pojašený, mohol skočiť niekedy aj pod motorové vozidlo. Na mieste nebolo nejaké obecnstvo, prišiel tam policajt, neskôr aj jeho svokra.

Svedkyňa U. C. uviedla, že bola v motorovom vozidle keď sa stala dopravná nehoda, zaregistrovala však iba zrážku, nie ako to bolo. Bezprostredne po nehode p. Y. prišla k psíkovi a zobrala ho domov. Svedkyňa uviedla, že hovorila ona manželovi aby išiel za touto pani, nakoľko nevedeli, kto je a navyiac išlo o firemné motorové vozidlo na ktorom bola spôsobená škoda. Manžel odišiel za pani, jej sa to zdalo veľmi dlho, preto sama išla za nimi aj ona. Manžel stál za bránou a pes bol položený na záhrade. Nikdy nepočula v priebehu dokumentovania, že by odporkyňa hovorila, že pes nie je jej.

Svedok G. D. (príslušník polície ktorý dokumentoval nehodu) vo výpovedi uviedol, že vyzval prítomných aby sa podrobili dychovej skúške, táto bola negatívna, Následne bolo oznámené, že ide o škodovú udalosť, účastníci sa na tomto dohodli a pani Y. bolo uložené napomenutie. Pani Y. bola riešená ako účastníčka tejto udalosti, ako chodec, psa mala zvereneho pričom je jedno, čo to bol pes jej alebo jej dcéry. V zmysle zákona mala mať na starosti tohto psa ona. Uviedol, že si je istý, že pes patril odporkyni alebo jej dcére. V danom prípade komunikoval pri objasňovaní veci ako policajt iba s účastníkmi nehody. Oboznámil, že majú tlačivá, oboznámil prítomných, že ide o škodovú udalosť, že sa spíše o tom záznam, dal ich k nahliadnutiu, pričom svojimi podpismi potvrdili, že si ich prečítali. Čo sa týka viny - uznania, doslovne jej prečítal čoho sa dopustila. Sama odporkyňa mu povedala, že mala zvereneho psa, vychádzal z tvrdení konkrétne z výpovede odporkyne, ktorá uviedla, že náhlu prekážku vyvolal jej pes. Pokiaľ by si zavinenia nebola vedomá pani Y., nebolo by to riešené ako škodová udalosť, ale ako dopravná nehoda, kde by bol vykonávané šetrenie o mieste, podmienkach fotodokumentácia, . Podľa svojej praxi si myslí že na 90% by bola vina na strane chodkyne, teda pani Y. a vec by bola riešená v správnom konaní.

Svedok A. E. uviedol, že vzhľadom na dlhší čas si už nič nepamätá, mohlo by ísť o jeho domýšľanie, a preto nevie v tejto veci uviesť nič.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov tvoriacich obsah spisu a to potvrdenie obce H. Y. č.l. 49, prehľad majiteľov psov v obci H. Y. č. l. 58-62 za rok 2014, odpoveď č. l. 63, spisový materiál ORPZ Čadca ČVS: ORPZ-CA-ODI-260/2016 - záznam o preverení oznámenia o škodovej udalosti, úradný záznam polície zo dňa 5.9.2014, č. l. 4 prešetrenie žiadosti, úradný záznam zo dňa 1.1.2014 z ktorých mal súd preukázané nasledovné skutočnosti:

Podľa potvrdenia Obce H. Y. zo dňa 13.8.2015 bolo preukázané, že odporkyňa nie je vedená a ani v minulosti nebola vedená v evidencii chovateľov psa. Podľa správy Obce H. Y. zo dňa 22.2.2016 v evidencii majiteľov psov je vedený J. Y. (súpisné číslo domu 301) počet psov 1 (č.l. 59 spisu).

Podľa záznamu o preverení oznámenia - škodovej udalosti zo spisu ORPZ -CA-ODI zo dňa 1.1.2014 (č.l. 76 spisu) dňa 1.1.2014 v čase o 17:00 hod bolo na ceste II/520 H. Y. preverené oznámenie o škodovej udalosti. Udalosť bola oznámená dňa 01.01.2014 v čase 16:30 hod. na (útvár Policajného zboru) ORP Z v Čadci. Účastníkmi udalosti boli Z. C. s vozidlo KIA ev. č. V. XXXFD a pes - domáce zviera Majiteľka psa D.. N. Y.U.. Účastníkom škodovej udalosti bolo oznámené, že sa nejedná o dopravnú nehodu, ale o škodovú udalosť, ktorú orgány Policajného zboru neobjasňujú. Tieto skutočnosti boli potvrdené odpismi vodiča vozidla a majiteľky psa. Podľa dychovej skúšky účastníci túto mali s negatívnym výsledkom 0,00 MG/L.

Listom (č.l. 78 spisu) zo dňa 15.1.2015 ORPZ ODI Čadca oznámil odporkyni, na jej žiadosť o opätovné došetrenie škodovej udalosti zo dňa 1.1.2014 z dôvodu žiadosti Allianz poisťovne, že účastníci sa dohodli na jej zavinení, podpísali príslušné tlačivá, záznam o preverení oznámenia - škodovej udalosti a zápis o dychovej skúške. Z tohto podania vyplýva že odporkyňa uviedla, že „s ním bola behať“. Taktiež listom zo dňa 31.10.2014 (č.l. 79 spisu) bolo odporkyni ORPZ Čadca oznámené riaditeľom dopravného inšpektorátu, že išlo o škodovú udalosť, ktorú skutočnosť potvrdila svojim podpisom odporkyňa. Podľa

úradného záznamu mjr. D.. N. E. zo dňa 25.9.2014 bolo zistené, že v daný deň sa dostavila na Okresné riaditeľstvo PZ ODI odporkyňa so žiadosťou o zistenie, či musí platiť škodu za psíka, ktorý spôsobil dopravnú nehodu dňa 1.1.2014 v H. Y., ktoré nie je údajne jej, ale jej dcéry.

Preto súd na základe návrhov oboch strán vykonaného dokazovania ďalej skúmal podmienky medzi nimi spornej existencie základu uplatneného nároku navrhovateľa

Podľa § 415 Občianskeho zákonníka (ďalej len Obč. zák.) každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí.

Podľa ust. § 420 ods.1, ods. 3 Obč. zák.

(1) Každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

(2) Škoda je spôsobená právnickou osobou alebo fyzickou osobou, keď bola spôsobená pri ich činnosti tými, ktorých na túto činnosť použili. Tieto osoby samy za škodu takto spôsobenú podľa tohto zákona nezodpovedajú; ich zodpovednosť podľa pracovnoprávných predpisov nie je tým dotknutá.

(3) Zodpovednosť sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil.

Podľa § 813 Obč. zák.

(1) Ak poistený má proti inému právo na náhradu škody spôsobenej poistnou udalosťou, prechádza jeho právo na poistiteľa, a to do výšky plnenia, ktoré mu poistiteľ poskytol.

(2) Ak prešlo na poistiteľa právo podľa odseku 1 proti fyzickej osobe, platí pri jeho uplatňovaní primerane ustanovenie § 450.

(3) Na poistiteľa neprechádzajú nároky poisteného proti osobám, ktoré s ním žijú v spoločnej domácnosti alebo ktoré sú na neho odkázané svojou výživou. To však neplatí, ak tieto osoby spôsobili škodu úmyselne.

Podľa § 4 ods. 1 až 4 zákona č. 282/2002 Z. z. ktorým sa upravujú niektoré podmienky držania psov

(1) Vodiť psa mimo chovného priestoru alebo zariadenia na chov môže len osoba, ktorá je fyzicky a psychicky spôsobilá a schopná ho ovládať v každej situácii, pričom je povinná predchádzať tomu, aby pes útočil alebo iným spôsobom ohrozoval človeka alebo zvieratá, a zabráňovať vzniku škôd na majetku, prírode a životnom prostredí, ktoré by pes mohol spôsobiť.

(2) Vodiť nebezpečného psa mimo chovného priestoru alebo zariadenia na chov môže len osoba, ktorá je plne spôsobilá na právne úkony. Na verejnom priestranstve musí mať nebezpečný pes nasadený náhubok.

(3) Za psa vždy zodpovedá držiteľ psa alebo osoba, ktorá psa vedie alebo nad psom vykonáva dohľad.

(4) Držiteľ psa a ten, kto psa vedie, je povinný oznámiť svoje meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu osobe, ktorú pes pohrýzol; ten, kto psa vedie, je povinný oznámiť osobe, ktorú pes pohrýzol, aj meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu držiteľa psa. Súčasne je povinný skutočnosť, že pes pohrýzol človeka bez toho, aby bol sám napadnutý alebo vyprovokovaný, ak sa nepoužil v nutnej obrane alebo v krajnej núdzi, 4) oznámiť obci, kde je pes evidovaný.

V danom súdenom prípade mal súd preukázané, že nárok navrhovateľa je daný.

Pretože medzi účastníkmi je popri základe nároku sporná i výška uplatneného nároku, súd sa vzhľadom na spor účastníkov o existencii základu uplatneného nároku pri dokazovaní sústredil v prvom rade na vyriešenie tejto pre svoje rozhodnutie podstatnej otázky, pričom v prípade potvrdenia existencie základu nároku je predpoklad ďalšieho nevyhnutného doplnenia dokazovania, i v záujme hospodárnosti konania súd procesným postupom podľa ust. § 152 ods. 2 OSP týmto tzv. medzitémnym rozsudkom najskôr rozhodol len o základe nároku tak, že z vyššie uvedených dôvodov vyslovil, že základ nároku navrhovateľa proti odporkyňi je daný.

Nárok navrhovateľa posúdil podľa § 813 ods. 1 OZ v spojení s § 415 a § 420 OZ ako nárok poisťovne na náhradu plnenia, ktoré bolo poskytnuté poškodenému vplyvom škodovej udalosti, ktorá vznikla v dôsledku toho, že odporkyňa vykonávala dozor nad psom, ktorý vbehol do dráhy motorového vozidla a spôsobil dopravnú nehodu. Skutkový dej medzi účastníkmi sporný nebol, odporkyňa potvrdila, že došlo k zrážke motorového vozidla so psom, túto skutočnosť potvrdili aj v konaní vypočutí svedkovia Z. C. a U. C., ktorí boli v poškodenom motorovom vozidle. Sporná zostala skutočnosť či pes viedla - vykonávala nad ním dozor odporkyňa, ktorá otázka mala v danom súdenom prípade zásadný význam. Vykonaným

dokazovaním bolo preukázané, že áno. Odporkyňa síce spočiatku jednoznačne tvrdila, že nevlastní žiadneho psa, nevykonávala nad psom, ktorý spôsobil nehodu žiadny dozor a nebola ani účastníkom dopravnej nehody, ale bola iba okoloidúcou. Toto jej tvrdenie bolo v konaní jednoznačne vyvrátené svedkom G.m D., a svedkom Z. C. ako i samotnou odporkyňou. Svedok D. ktorý ako príslušník polície dokumentoval udalosť jednoznačne potvrdil, že odporkyňa bola účastníkom udalosti, z tohto dôvodu sa preto podrobila i dychovej skúške, mala nad psom vykonávať dozor, čo sa však nestalo a v konečnom dôsledku pri spisovaní zápisnice ani nerozporovala, že by nebola majiteľkou psa, resp. že by nepatrila jej. Navyše pokiaľ by bola odporkyňa iba ako chodkyňa súdu sa javí ako nelogické, aby si zhotovovala fotografickú dokumentáciu poškodenia motorového vozidla aj napriek tomu, že mala dostať fotoaparát. Pokiaľ by tak bola povedala, nebola by vec vyšetrovaná ako škodová udalosť, ale ako dopravná nehoda, ktoré konanie by bolo vedené v inom režime. Súd nemal dôvod pochybovať o svedeckých výpovediach v konaní, vodič motorového (poškodeného) vozidla Z. C. potvrdil, že odporkyňa sa správala ako vlastníčka psa, ihneď ho vzala na ruky, oslovovala psa menom a odišla s ním k sebe domov (neriešila to že by malo ísť o cudzieho psa).

Odporkyňa podľa vykonaného dokazovania a najmä spisu z ORPZ Čadca ODI sa opakovane informovala a dožadovala na polícii prešetrenia veci avšak až v dobe, kedy jej prišla zásielka od navrhovateľa - zrejme výzva na zaplatenie finančného plnenia poskytnutého poškodenému. V úradnom zázname (č.l. 81 spisu) uviedla, že psík nie je jej ale jej dcéry, teda táto skutočnosť je opäť iba dôkazom, že v daný deň mala nad psom dozor, nakoľko potvrdila, že v tento deň bola u nej dcéra aj s manželom. Taktiež z evidencie Obce H. Y. vyplýva, že na jej manžela (súpisné číslo domu 301) je vedený v obci pes. Tvrdenia odporkyne, že psa nemala ku dňu nehody boli vyvrátené jej osobnou výpoveďou dňa 31.5.2016, kedy jednoznačne na opakovanú položenú otázku uviedla, že majú jedného psa, ktorý má asi trinásť rokov, tohto psa má s manželom a dostali ho do daru od jej brata (pozn. teda patrí obom spoločne), pričom na pojednávaní 1.10.2015 (č.l. 43 spisu) uviedla, že má aktuálne iba malého psíka, ale nejde o jej psa, ale psa jej dcéry. Svedok, ktorý mal preukazovať skutočnosť tvrdenej odporkyňou na pojednávaní neuviedol nič, nakoľko by to boli iba jeho dohady. Z daného skutkového stavu preto na podklade vykonaného dokazovania bolo preukázané, že ku škode došlo, mechanizmus vzniku škody bol v dôsledku neovládaného - nevedeného psa odporkyne, ktorý vytvoril prekážku a došlo k stretu s motorovým vozidlom pričom odporkyňa túto škodovú udalosť zavinila z nedbanlivosti tým, že nevykonávala riadne dozor nad psom, ktorý sa pohyboval v ňou.

Keďže týmto rozsudkom súd rozhodol len o základe nároku, ktorého právoplatnosťou konanie vo veci samej nekončí, v konaní (o určení výšky nároku) bude ďalej pokračovať po jeho právoplatnosti a v konečnom rozhodnutí súd rozhodne i o nárokoch účastníkov na náhradu trov konania (§ 151 ods.1 OSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia tohto jeho písomného vyhotovenia, prostredníctvom podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Žiline (§ 201, § 204 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP - z podania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie, alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 OSP). Odvolanie možno odôvodniť len dôvodmi uvedenými v § 205 ods. 2 OSP. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 OSP).

Podľa § 205 ods. 2 OSP odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Doručený rozsudok, ktorý už nemožno napadnúť odvolaním, je právoplatný (§ 159 ods. 1 OSP). Výrok právoplatného rozsudku je záväzný pre účastníkov a pre všetky orgány; ak je ním rozhodnuté o osobnom stave, je záväzný pre každého (§ 159 ods. 2 OSP). Rozsudok je vykonateľný, len čo uplynie lehota na plnenie (§ 161 ods. 1 OSP).

Ak nie je v rozsudku uložená povinnosť na plnenie, je rozsudok vykonateľný, len čo nadobudol právoplatnosť (§ 161 ods. 2 OSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (č. 233/1995 Z. z.).